

Jan człowiekiem i prorokiem

II Niedziela Adwentu

W owym czasie wystąpił Jan Chrzciciel i głosił na Pustyni Judzkiej te słowa: Nawróćcie się, bo bliskie jest królestwo niebieskie. Do niego to odnosi się słowo proroka Izajasza, gdy mówi: Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, Dla Niego prostujcie ścieżki. Sam zaś Jan nosił odzienie z sierści wielbłądziej i pas skórzany około bioder, a jego pokarmem była szarańcza i miód leśny. Wówczas ciągnęły do niego Jerozolima oraz cała Judea i cała okolica nad Jordanem. Przyjmowano od niego chrzest w rzece Jordan, wyznając przy tym swe grzechy. A gdy widział, że przychodzi do chrztu wielu spośród faryzeuszów i saduceuszów, mówił im: Plemię żmijowe, kto wam pokazał, jak uciec przed nadchodzącym gniewem? Wydajcie więc godny owoc nawrócenia, a nie myślcie, że możecie sobie mówić: Abrahama mamy za ojca, bo powiadam wam, że z tych kamieni może Bóg wzbudzić dzieci Abrahamowi. Już siekiera do korzenia drzew jest przyłożona. Każde więc drzewo, które nie wydaje dobrego owocu, będzie wycięte i w ogień wrzucone. Ja was chrzczę wodą dla nawrócenia; lecz Ten, który idzie za mną, mocniejszy jest ode mnie; ja nie jestem godzien nosić Mu sandałów. On was chrzcić będzie Duchem Świętym i ogniem. Ma On wiejadło w rękę i oczyści swój omlot: pszenicę zbierze do spichlerza, a plewy spali w ogniu nieugaszonym. (Mt 3,1-12)

Modlitwa przygotowawcza zwyczajna.

Obraz: Wyobraź sobie Jana Chrzciciela, ubranego w odzież z sierści wielbłądziej i pas skórzany. Przyjmuje on ludzi, którzy przychodzą do niego nad Jordan, gdzie ich zanurza w wodach rzeki.

Prośba: O łaskę otwarcia na Jezusa i głoszenia go.

1. Zwykły człowiek

Patrząc na Jana warto zacząć od tego, że jego styl życia nie jest czymś nadzwyczajnym. Rodzaj odzienia, codzienny pokarm jest czymś charakterystycznym dla ludzki ubogich tamtych czasów. Nawet w obecnych czasach szarańcza jest pokarmem ludzi biednych. Tak samo ubiór jest wykonany z materiałów dostępnych. Przez to Jan staje się nam trochę bliższy. Jest zwykłym człowiekiem tak jak my. Niech to będzie zachęta dla nas, że głoszenie Boga nie jest zarezerwowane dla wielkich kaznodziej, genialnych katechetów, tylko jest zadaniem każdej osoby wierzącej. Dlatego pojawia się pytanie, jak w codzienności możesz głosić Boga? Jak to robisz?

2. Prorok

Jan był zwykłym człowiekiem, ale także był prorokiem. Jego rola była szczególna, miał wskazać na

Mesjasza, miał przygotować ludzi na jego przyjście. Dlatego nawołuje do nawrócenia, do zmiany myślenia ku Bogu, bo królestwo Boże jest blisko. To wołanie jest ponadczasowe. Ono nie tyczy się tylko ludzi wówczas żyjących, ale także nas, ludzi żyjących w XXI wieku. Spójrz dlatego na twoje życie, co w nim wymaga jeszcze nawrócenia, gdzie jeszcze musisz zmienić myślenie, by było skierowane ku Jezusowi?

3. Jezus

Czekając na przyjście Jezusa, słyszymy od Jana, że jest to ktoś od niego mocniejszy, godniejszy, nawet Jan nie czuje się godny nosić jego sandałów, co stanowiło zadanie sługi. Mówi on, że Jezus będzie chrzczył Duchem Świętym i ogniem. Ogniem który nie tylko ma moc zniszczenia, ale oczyszczania. I tego oczyszczenia w Duchu Świętym powinniśmy pragnąć. Nasze nawrócenie ma prowadzić do otwarcia się na Jezusa, ale nie jest to proces końcowy. Po przyjęciu Jezusa, zaczyna się dalsze oczyszczenie. Zastanów się, do czego wzywa Ciebie Jezus w czasie tegorocznego adwentu.

Rozmowa końcowa: Porozmawiaj z Jezusem jak przyjaciel z przyjacielem. Powierz mu swoje życie, swoje głoszenie Jego, swoje otwarcie na Niego.

Na zakończenie odmów: Ojcze nasz...